KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 1396/2014

av den 20 oktober 2014

om upprättande av en utkastplan i Östersjön

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ([1]), särskilt artikel 15.6 och artikel 18.1 och 18.3, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EU) nr 1380/2013 syftar till att successivt stoppa bruket att kasta fångst överbord inom alla unionens fisken genom att det införs en landningsskyldighet för fångster av arter som omfattas av fångstbegränsningar.

(2) Genom artikel 15.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 ges kommissionen befogenhet att anta utkastplaner genom en delegerad akt för en period om högst tre år, på grundval av gemensamma rekommendationer som tagits fram av medlemsstaterna i samråd med de berörda rådgivande nämnderna.

(3) Danmark, Estland, Finland, Lettland, Litauen, Polen, Sverige och Tyskland har ett direkt fiskeriförvaltningsintresse i Östersjön. De medlemsstaterna har lämnat in en gemensam rekommendation ([2]) till kommissionen efter samråd med rådgivande nämnden för Medelhavet (*Mediterranean Sea Advisory Council*). Vetenskapliga bidrag har erhållits från relevanta vetenskapliga organ. De åtgärder som ingår i den gemensamma rekommendationen är förenliga med bestämmelserna i artikel 15.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 och därför bör de, i överensstämmelse med artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1380/2013, ingå i denna förordning.

(4) I enlighet med artikel 15.1 a i förordning (EU) nr 1380/2013 bör landningsskyldigheten gälla fångster av arter som omfattas av fångstbegränsningar och som fångas inom fisket efter små pelagiska arter, som är fiske efter sill och skarpsill, och inom industriellt fiske i Östersjön från och med den 1 januari 2015. Det bör också tillämpas på sådana fångster inom fisket efter lax senast från och med det datumet. Torsk betraktas som en art som definierar vissa fisken i Östersjön. Rödspätta fångas oftast som bifångst i vissa torskfisken och är föremål för fångstbegränsningar. I enlighet med artikel 15.1 b i förordning (EU) nr 1380/2013 bör landningsskyldigheten följaktligen tillämpas på torsk senast från och med den 1 januari 2015 och på rödspätta senast från och med den 1 januari 2017. I enlighet med den gemensamma rekommendationen bör denna utkastplan därför omfatta alla fångster av sill/strömming, skarpsill, lax, torsk och rödspätta i fisket i Östersjön från och med den 1 januari 2015 eller från och med den 1 januari 2017, beroende på vad som är tillämpligt.

(5) Den gemensamma rekommendationen innehåller ett undantag från landningsskyldigheten för lax och torsk som fångats med fiskfällor, tinor/mjärdar, ryssjor och bottengarn. Detta undantag grundar sig på vetenskapliga belägg för hög överlevnadsgrad som lagts fram av forumet för fisket i Östersjön (Baltfish) och har granskats av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF). STECF noterar att merparten av de uppgifter som krävs för att motivera sådana undantag ingår i Baltfishs gemensamma rekommendation ([3]). STECF drog slutsatsen att, baserat på det faktum att sådana redskap fångar fisk inuti en fast nätstruktur, i motsats till t. ex. insnärjning eller krokning, förefaller det rimligt att anta att dödligheten för dessa redskap också kommer att vara låg, vanligtvis mindre än 10 %. STECF rekommenderade dock att det bör genomföras ytterligare arbete för att bekräfta huruvida detta antagande är giltigt och rörande hanteringsförfarandena och de rådande miljöförhållandena. Därför bör det berörda undantaget ingå i denna förordning.

(6) Enligt artikel 15.10 i förordning (EU) nr 1380/2013 får minsta referensstorlek för bevarande fastställas i syfte att garantera skydd av unga exemplar av marina organismer. För närvarande gäller en minsta storlek på 38 cm för torsk enligt rådets förordning (EG) nr 2187/2005 ([4]). Vetenskapliga belägg som STECF har granskat stöder fastställandet av minsta referensstorlek för bevarande för torsk till 35 cm. I synnerhet drog STECF slutsatsen att det kan finnas goda biologiska skäl att minska den nuvarande minsta storleken på 38 cm för att minska de nuvarande nivåerna av fångst som kastas överbord. STECF drog också slutsatsen att om, inom ramen för landningsskyldigheten, den minsta referensstorleken för bevarande av torsk sattes till 35 cm, skulle detta minska omfattningen av

([1]) EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.
([2]) *BALTFISH High Level Group Joint Recommendation on the Outline of a Discard Plan for the Baltic Sea*, avgiven den 27 maj 2014.
([3]) http://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/812327/2014-07_STECF+PLEN+14-02_Final+Report_JRCxxx.pdf
([4]) EUT L 349, 31.12.2005, s. 1.

fångster som inte får säljas för livsmedelskonsumtion, och att det inte fanns några argument i fråga om första lek som stöder en minsta referensstorlek för bevarande på 38 cm i Östersjön. Därför bör den minsta referensstorleken för bevarande för torsk i Östersjön fastställas till 35 cm.

(7) Denna förordning bör tillämpas från och med den 1 januari 2015 för att vara förenlig med den tidsram som anges i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013. I enlighet med artikel 15.6 i den förordningen bör denna förordning gälla i högst tre år.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs närmare bestämmelser för genomförandet av den landningsskyldighet som avses i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 för Östersjön enligt definitionen i artikel 4.2 b i den förordningen

a) från och med den 1 januari 2015 när det gäller fiske efter sill/strömming, skarpsill, lax och torsk,

b) från och med den 1 januari 2017 när det gäller rödspätta som fångats inom alla fisken.

Artikel 2

Undantag grundat på överlevnadsgrad

Genom undantag från artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska landningsskyldigheten inte tillämpas på torsk och lax som fångas med fiskfällor, tinor/mjärdar, ryssjor och bottengarn. All sådan torsk och lax får släppas tillbaka i havet.

Artikel 3

Minsta referensstorlek för bevarande

Minsta referensstorlek för bevarande för torsk i Östersjön ska vara 35 cm.

Artikel 4

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2015 till och med den 31 december 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 oktober 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande